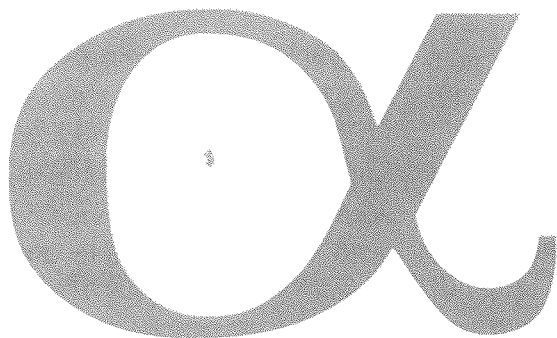

X. évfolyam XI. szám **Alfa, a Szentendrei Református Gimnázium lapja** 2008. Május

Ki mit tud?

Angol quiz

1. hely: Íjgyárgyó János (9.a) és Íjgyártó Zoltán (11.a)
2. hely: Kassai Gyöngyi, Török Luca és Valek Kata (9.b)
3. hely: Albert Ágota, Gacsályi Karolina és Gönczi Dorina (Nyek)

Földrajzi poszterek

1. hely: Dános Tímea, Franyó Krisztina és Török Fanni (8.a)
2. hely: Békési Dorottya és Szalai Katalin (8.a)

Történelmi plakát

Különdíj: Kárpáti Petra (11.b)

Helyesírás (kicsik)

1. hely: Csereklye Nóra (8.a)
2. hely: Veréb Zita (8.a)
3. hely: Bolda Krisztina (6.a)

Helyesírás (nagyok)

1. hely: Kassai Gyöngyi (9.b)
2. hely: Kugler Szilvia (9.a)
3. hely: Lőrincz Tamara (9.b)

Szavalóverseny (kicsik)

1. hely: Székely Zalán (5.a)
2. hely: Rózsa Viktória (7.a)
3. hely: Kun Édua (8.a)

Szavalóverseny (nagyok)

1. hely: Cser Anna (10.b)
2. hely: Albert Johanna (11.a)
3. hely: Virágh Zsófia (Nyek)

Tollforgató (vers)

1. hely: Boross Krisztina (6.a)
2. hely: Belloni Tamara (9.a)
3. hely: Kovács Eszter (6.a)

Tollforgató (próza)

1. hely: Lőrincz Tamara (9.b)
2. hely: Kassai Gyöngyi (9.b)
3. hely: Sipos Zsófia (5.a)

Hangszeres játék (könnyűzene)

1. hely: Doomsday zenekar (9.a)
 2. hely: Kun Édua (8.a)-Kiss-Máté Csanád (10.a) kettős
 3. hely: Polyák András (11.a) Black and White zenekar (8.a)
- Különdíj:
-Polyák András (11.a), a legsokoldalúbb előadó
-Mészáros Viktória és Fekete Noémi (10.b), a leg Amelie-bb produkció

Hangszeres játék (komolyzene)

1. hely: Albert Ágota (Nyek)
2. hely: Soós Zsófia (10.a)
3. hely: -Dékány Zita (Nyek)
-Sipos Zsófia (5.a)

Tánc (félprofi)

1. hely: Nagy Bianka (9.a) és Láng Alexandra (7.a)
 2. hely: Békési Dorottya és Dános Tímea (8.a)
 3. hely: 7.a és a 9.a csapata
- Különdíj:
-Nagy Bianka (9.a)
-Tamási Tímea (10.a)
-Békési Dorottya (8.a)

Kovács Rebeka (7.a)

Kocsis Kinga (7.a)

Tánc (amatőr)

1. hely: 10.a csapata
2. hely: 7.a csapata

Képzőművészet (5.-6. osztály)

1. hely: Dulai Dóra (5.a)
 2. hely: Bolda Krisztina (6.a)
 3. hely: Sipos Zsófia (5.a)
- Különdíj: Bánóczi Bianka (5.a)

Képzőművészet (7.-8. osztály)

1. hely: Rózsa Viktória (7.a)
 2. hely: Máté Rebeka (7.a)
 3. hely: Franyó Krisztina (8.a)
- Különdíj: Kassai Tünde (7.a)

Képzőművészet (9.-10. osztály)

1. hely: -Kiss Barbara (Nyek)
-Demjén Anna (9.a)
2. hely: -Albert Réka (9.b)
-Polgári Anita (10.b)
3. hely: Városi Fanni (10.b)

Képzőművészet (11.-12. osztály)

1. hely: Nyisztor Emese (11.b)
 2. hely: -Jenei Lili (11.b)
-Koncz Klaudia 11.b
 3. hely: -Legeza Fanni (10.b)
-Szabó Csilla (10.b)
- Különdíj: Kovács Hajnalka (11.a)

Természetfotó

1. hely: Török Luca (9.b)
2. hely: Koncz Klaudia (11.b)
3. hely: Bertalan Bianka (9.a)

Makettek-modellek

1. hely: Polyák András (11.a)

Gépelés, helyesírás

1. hely: Mészáros Viktória (10.b)

2. hely: Soós Zsófia (10.a)

3. hely: Tamási Tímea (10.a)

Különdíj: Papp Adrienn (10.a)

Paint-ben rajzolás

1. hely: Majzik Viktória (9.a)

2. hely: Virág Zsófia (7.a)

3. hely: Kasza Edina (11.b)

Power Point (kicsik)

1. hely: Puskás Zsolt (6.a)

2. hely: Németh Norbert (6.a)

3. hely: Kerekes Máté (6.a)

Power Point (nagyok)

1. hely: Kovács Réka (10.b)

2. hely: Koncz Klaudia (11.b)

3. hely: Légrádi Zsófia - Péntek Enikő-Veress Réka (9.a)

Számítógépes grafika

1. hely: Kun Édua (8.a)

2. hely: Kiss-Máté Csanád (10.a)

3. hely: Takács Zsolt (9.b)

Foci dekázás (kicsik)

1. hely: Krasznai Vilmos (5.a)

2. hely: Loszmann Zoltán (8.a)

3. hely: Dalkó Soma (5.a)

Foci dekázás (nagyok)

1. hely: Herendi Balázs (9.a)

2. hely: Szalontai Bence (10.b)

3. hely: Rákóczi Márton (9.a)

Foci célbarúgás (kicsik)

1. hely: Csereklye Nóra (7.a)

2. hely: Haluska Dávid (8.a)

3. hely: Dalkó Soma (5.a)

Foci célbarúgás (nagyok)

1. hely: Székely Ágoston (Nyek)

2. hely: Herendi Balázs (9.a)

3. hely: Szemán Bence (Nyek)

Kosárlabda büntető dobás (kicsik)

1. hely: Milkovics Valentina (8.a)

2. hely: Haluska Dávid (8.a)

3. hely: Kiss-Máté Csenge (6.a)

Kosárlabda büntető dobás (nagyok)

1. hely: Németh Kristóf (Nyek)

2. hely: Erdős Dóra (Nyek)

3. hely: Stomfai Máté (Nyek)

Kosárlabda 3 pontos dobás (kicsik)

1. hely: Haluska Dávid (8.a)

2. hely: Atádi Alexandra (8.a)

3. hely: Kiss-Máté Csenge (6.a)

Kosárlabda 3 pontos dobás (nagyok)

1. hely: Deim Pál (Nyek)

2. hely: Stomfai Máté (Nyek)

3. hely: Főrisch Bence (Nyek)

Ugrókötél páros áthajtás (kicsik)

1. hely: Bánóczi Bianka (5.a)

2. hely: Barbarics Kata (7.a)

3. hely: Várady Zsófia (8.a)

Ugrókötél páros áthajtás (nagyok)

1. hely: Albert Ágota (Nyek)

2. hely: Takácsy Dorka (9.a)

3. hely: Náday Bence (9.a)

Ugrókötél gyorsasági (kicsik)

1. hely: Barbarics Kata (7.a)

2. hely: Várady Zsófia (8.a)

3. hely: Bánóczi Bianka (5.a)

Ugrókötél gyorsasági (nagyok)

1. hely: Rákóczi Márton (9.a)

2. hely: Sipos Dávid (9.a)

Osztályok pontversenye

1. hely: 8.a (159 pont)

2. hely: 9.a (142 pont)

3. hely: Nyek (139 pont)

Az első helyezett osztály egy tanítás nélküli szabadnapot nyert. GRATULÁLUNK!!!

Hollandia 2008.

A megszokott ferihegyi kétórás várakozással, sorban állással, csomagfeladással kezdődött az idei látogatásunk. A ruházat-átvizsgálásnál még a cipőinket is átvilágították, és a nadrágszíját is mindenki le kellett vegye. Az ajánlékba vitt aszúszezes tokaji csokit az eredeti üveges csomagolás miatt először folyadéknak hitték, és majdnem visszafordították,

mert abban ugye egyértelmű, hogy csakis folyékony robbanószer lehet. (Mi más?)

Kétórás repülőút után, öt óra tájban leszálltunk Brüsszel Charleroi repülőtérén, ahol a holland tanárok már vártak ránk. Három és fél órás küzdelmes buszozás után (aminek része volt egy „szuper” Mekdonácozás is vacsora gyanánt) meg is érkeztünk Middelharnisba, ahol a szülők már várták diákjainkat és az örömteli viszontlátásnak szóló puszilkodás és ölelkezés után 10 perc alatt

elcsöndesedett az esti utca, azaz, mindenkit elvittek haza a fogadó családhoz.

Az időjárás mindvégig a tíz nap során borzalmas volt, mármint nekünk, akik nem szoktuk meg, hogy Húsvétkor havazik, három fok van és orkánszerűen fúj az eső. (Ez szó szerint így volt.) Ennek főleg azok a gyerekeink „örültek”, akik fél órát bicikliztek minden nap a suliba meg egy felet vissza.

Szóval az első napon (csütörtökön) meg kellett tervezni a projektben vállalt feladatokat és az egész hetet, majd séta a városban, ahol mindenki a párjával megnézhetette Middelharnis, illetve a vele összenőtt Sommelsdijk városát. A séta után főzés következett az iskola saját tankonyháján, vagyis minden pár a saját vacsoráját kellett megfőzze, ami egy érdekes ősi holland eleség volt, az úgynevezett Stompot. Na, ezt

a hollandok mind meg is ették, a mieink már óvatosabban kokettáltak a főzettel. Cukros üdítő volt hozzá bőven, de én határozottan állíthatom, hogy a dolog finom volt és ehető.

Péntek már érdekesebb volt. A konkrét munka idén is úgy kezdődött, mint múlt évben. Betoltak a terembe egy szekrényt, amelyben 20 darab WIFI router-es laptop tartózkodott. Miután a mieink összeszedték az állaikat a földről, elkezdtek dolgozni. Ebédidő minden nap 12.15-kor.

De ezután jött csak a feketeleves. Mivel idén a víz témakörben kutattunk, ennek szellemében a hollandok úgy gondolták, hogy nekünk feltétlenül látnunk kell azokat az ősmocsarakat, amikre az

évszázadok folyamán ők ráépítették az országukat. Kétségkívül hatalmas teljesítmény, de egy film is megtette volna erről a vidékről, ugyanúgy elhittük volna. Mi testközelből megtapasztaltuk. Bevittek a dél-holland mocsárba, ahol három órán át kúszattak a szó szerint térdig érő sárban. Még jó, hogy gumicsizmát adtak, de az sem sokat ért. Én speciel be is ragadtam de úgy, hogy kötéllel kellett kihúzzanak és a segítségemre siető diákokat is. (erről készült videó is, ami remélhetőleg hamarosan az iskola honlapján is

megtekinthető lesz). Az egészben az volt a legjobb, amikor visszaérkeztünk a kiindulási pontra. Közben az időjárás olyan jeges széllel és esővel „kedveskedett”, hogy majdnem belénk fagyott a takarmány. Tapasztalatnak nem volt utolsó, végülis az emlékek lassan megszépülnek. Ezután nagyon jól esett a forró Erwtensoeop azaz, nagyon sűrű borsókrém leves, ami egy másik nemzeti eledelük. (tényleg nagyon finom, főleg sonkás szendviccsel) Mondanom sem kell, hogy mindenki a szó legszorosabb értelmében nyakig sáros lett.

Szombat volt az első nap, amikor mindenkinek szabadprogramja volt, ami azt jelentette, hogy mindenki azt kapta, amit sikerült ki-

lobbizzon magának a családnál. (ez már igazi nyelvi kihívás volt) Sokakat Rotterdamba vittek, de voltak páran Hágában is, vagy csak a közeli falvakban körülnézni.

Vasárnap istentiszteleteken vettünk részt, mindenki a saját családjával. Általában a családok a falujukban délelőtt elmentek az istentiszteletre, majd este Dirkslandban találkoztunk egy közös istentiszteletre, ahol Tímár Beni olvasta föl magyarul a heti igeszakaszt. Az istentisztelet után a gyülekezeti teremben kellemes

kávégzatás, teázgatás következett, ahol a templom történetéről és a protestáns templomokban ritka Szent Kristóf freskóról is mesélt nekünk a tiszteletes. Nem mellékesen a tiszteletes iker fiai is benne voltak a projektben, Dénes és Laci párjaiként.

A hétfő mondhatni „unalmasan” telt, hiszen tényleg egész nap bent ültünk az iskolában és dolgoztunk.

Kedden már volt izgalom, mert a délelőtt bár dolgoosan telt, délután buszra ültünk és meg sem álltunk a rotterdami kikötőig, ahol a Spido cég Abel Tasman nevű sétahajóján tettünk egy kört a kikötőben. Ezt inkább informatívnak mondanám, mintsem szépnek, mert konténerhegyek között daruerdőben hajókáztunk, hatalmas teherhajók mellett. Rotterdam a világ jelenleg harmadik legnagyobb kikötője, évi hétmillió konténeres forgalommal. Áthajóztunk a híres Erasmus híd alatt is, ami 800 méter hosszú és a pillére 139 méter magas.

Ezután egy teljes órára bementünk a Tropicana nevű vízi vidámparkba, ahol mindenféle csúszdák és vízsodrásokban múltunk az időt. Szerdán már fokozódott az izgalom, mert készülni kellett a másnapi prezentációkra, így mindenki lázasan készült a szövegével és a vetítendő anyagokkal. Minden szöveget végső formára kellett alakítani és összefésülni a képekkel. Ez azért sem volt egyszerű, mert, két-két pár, azaz négy diák alkotott egy csapatot. Össze kellett hangolják a tudományos részt a Magyarországról szóló ismertető résszel, ki kellett találni a sorrendet, hogyan rakják össze a képanyagot, és ki hol helyezkedjen el az előadás folyamán. Délután lazításképpen átmentek a diákok a helyi sportcsarnokba, ahol fociztak, kosaraztak, és egyéb hozzáférhető sportokat műveltek. Csütörtökön az első órában még mindenki egy utolsó nagy levegőt vett, a szövegét utoljára elolvasta, majd a második órában elkezdtek a prezentációkat. Minden csoport három különböző osztálynak adta elő három tanórán a prezentációját, ami azt jelentette, hogy egyre jobbak lettek az előadások. Márta tanárnővel megpróbáltunk mindenkihez eljutni és mindenkit megnézni, már csak azért is, mert minden diákunk két piros jegyet kap itthon a kinti munkájára és teljesítményére. Egyet a prezentációjának a tartalmára és nyelvtanára, egyet pedig a prezentáció előadás módjára. A holland tanárok ugyanúgy, ott helyben értékelték a saját tanítványaikat. A nap csúcspontja pedig az ezután következő vita volt, amit a regionális önkormányzat épületében szerveztek meg. Ez azért is volt

érdekes a magyar diákok számára, mert ilyen nálunk egyáltalán nem jellemző. Egy helyi problémát kellett a holland parlamentben jelenlévő négy párt álláspontja szerinti felosztásban megvitatni, majd a végén szavazni. Odaát így

tanulják a demokráciát.

Elöljáróban egy helyi farmer felesége vezette fel a vitát, mivel az ő családjuk is érintett a problémában. A magyarok kissé esetlenek voltak a vitában, bár Száraz Timi az elején szépen védte pártjának az álláspontját, de a helyi pálya előnye a hollandoknak kedvezett. A mieink eleinte nem érezték a problémát sajátjuknak, de mikor pontosan megértették, hogy a kormány jól termő területet akar tengervízzel elárasztani azért, hogy a vízi vadvilág oda csalogassa a turistákat, máris a farmerek oldalára álltak. A szünetben kompromisszumos megoldás körvonalazódott, amit a végszavazásnál egyöntetűen elfogadott a négy párt. A végén mindenki gazdagabban állt fel az asztaltól.

Aznap délután még egy utolsó sétát tettünk az oudedorpi tengerparton, ahonnan látni lehetett Rotterdam kikötőjét, és egy sor hajót, amint bebocsátásra vártak a kikötőbe. Sokat nem mondhatnám, hogy időztünk a parton, mert olyan jeges szél fújt, hogy 20 perc múlva mindenki önként visszament a buszhoz.

A tengerpart után visszabusoztunk az iskolába, ahol elköltöttük az utolsó közös vacsoránkat. Este 9-re már otthon is voltunk és mindenki pakolhatott.

Pénteken, azaz az utolsó napon reggel még utoljára összegyűltünk, utolsó ima, majd az iskola egy hatalmas fehér tulipáncsokkal köszönt meg minden szülőnek a tíznapos vendéglátást. Mi is köszönetet mondtunk, majd bepakoltunk a buszba és kicsit könnyes búcsú után elindultunk vissza Brüsszelbe.

Újabb három óra után meg is értünk, ahol mindenki legnagyobb öröme egy gyorsétteremben kezdtük a városnézést. Rengeteg időnk ugyan nem volt, de a főtértől gyalog öt percre parkoltunk. A főtéren megnéztük a városházát, és bementünk a városi múzeumba is, ahol Brüsszel történetét ismerhettük meg. Persze külön szobát szenteltek a Manneken-Pis, avagy, a pisilős kisfiú szobrának. Hihetetlen mítoszt kerítettek köré. Vettünk még pár doboz belga pralinét, majd rohantunk a buszhoz, hogy a reptérre időben odaérjünk.

Várakozás, csomagfeladás, izgulás a túlsúly miatt, 30 perc késés és máris a levegőben voltunk. A hazafelé út kicsit viharos volt itt Magyarország fölött, de ez senkit nem érdekelt, mert már mindenki szeme előtt csak egy nagy tányér rendes pörkölt lebegett nokedlivel.

Összefoglalásképpen annyit mondhatok, hogy élménydús, sűrűn és nagyon is produktívan telt az idejünk hollandiai tartózkodásunk.

Ny.G.

Haiku

Küzdj...!

Küzdj, ma férfi vagy,
múló életedben győz-
zelmed hittel nagy!

Esik

Elment a hajó,
az ég meg bánatosan
hullajtja könnyét...

Színjátészó

Színművészet, s diadal.
Oly ügyes e kis csapat,
győzelmet arat!

Múlás

Múlnak a percek,
tűnnek végtelen évek,
s te mégis itt vagy...

Hittel élj!

Ne csak végül higgy,
mert az igaz, teljes hit
egy életre szól!

Barátság

Múlik az idő,
múlандó minden, de a
hit, s barátság nem.

A versek szerzője:
Juhász Norbert 8.a

A haiku a japán költészet egyik jellegzetes versformája, mely a 20. század elejétől egyre több nyelv irodalmában megjelent. Három sorból áll, melyek rendre 5, 7 és 5 morásak (a fordításokban szótagosak). Egyebekben formailag kötetlen, a sorvégek - mintegy mellékesen - rímelhettek, de ez nem előírás. A haikut ugyanakkor nagyon erős zeneiség jellemzi, részben a szimmetrikus forma ritmusa, részben a magán- és más-salhangzók hangulati értéke miatt, melyekre a vers rövidegsége miatt a befogadó is nagyobb figyelemmel van.

Minden elmúlik, de egy nem

Elmúlik minden,
de Isten Fia sosem,
Ő mindig marad.

Számítógépes nyelvek

Sulyok András Attila (8.a) neve idén sokszor elhangzott a hétkezdő áhítatokon. Több versenyen indult, a legtöbbjén jó eredményeket is ért el. Legutóbbi két nagy sikere:

-Országos Nemes Tihamér Programozási Verseny: országos 12. hely

-Országos Logo Verseny: országos 18. hely

Itt az ideje tehát, hogy megtudjuk, ki is Ő.

Íme a bemutatkozása:

„Egy barátom inspirálására kezdtem el programozni ötödikes koromban, Object Pascal nyelven. Később Katalin tanárnő felajánlotta, hogy tart egy szakkört, amelyben algoritmizálást és a programozás alapjait tanulnánk. Az osztálybeli sok lelkes

jelentkezőből hárman maradtunk, később ez a szám kettőre csökkent. Jelentkeztek még más osztályból is néhányan és elindult a szakkör. Először programozás elméletet tanultunk, majd tényleges programokat készítettünk Turbo Pascal nyelven. A lelkesedés fokozatosan elmaradt, most már csak ketten vagyunk tagjai a szakkörnek, amelyben pedig már érettségi szintű feladatokkal is foglalkozunk.

Az utolsó két évben szinte csak a versenyekre gyakoroltunk. Az eredmény megmutatkozott abban is, hogy eljutottunk a Nemes Tihamér, ill. a Logo első, második, majd a harmadik, országos fordulójáig is. Ennek okán sok különféle algoritmust kidolgoztunk, amelyre már a versenyen azt

lehetett mondani: „Oh, ezt már tudjuk, jöhet a következő!” Újabban néhány újabb nyelvet kezdtem el tanulmányozni (részben a szakkörön): Imagine Logo, Matlab, Assembly. Ezek tanulmányozása közben – gyakorlásnak – írtam néhány vicces programot, mely inkább csak programozási tudásom fitogtatására, semmint használatra volt alkalmas. Csak halkan jegyzem meg, hogy az a tény, hogy egyáltalán tudok vicces programot is írni, szintén a szakköri munkának köszönhető.” Kívánjuk, hogy egyszer majd – évek múlva - híres programozóként hallhassunk Attiláról és akkor visszaemlékezhessünk rá: így kezdődött...

Fáklyás békejel

Az első fáklyás békejelet Szentendre főterén március 29-én alkottuk meg. A békejel üzenetet küld az embereknek, hogy higgyenek az összefogás erejében, higgyenek a béke erejében, mely szebbé teszi az életüket. A békejel a béke erejét szimbolizálja. A béke erejét, ami erősíti az emberek közti összefogást, az emberek egymás iránti bizalmát. A történelem viszontagságai és

a mai kor válsága a „ma emberét”

rábreszti a béke fontosságára.

Városunkba a békejelet a Szentendrei Humanista Fórum aktivistái és a szentendrei polgárok szervezték. Nagyon jól sikerült, bár először kevés ember volt, de a végén fantasztikusan összeállt: a fáklyák fényesen ragyogtak az estében.

**Szurmai Ferenc
NYEK**

Az év matematikusai

Az év matematikusa ösztöndíjat egy amerikai házaspár alapította és szponzorálja 2001. óta. Orlando-ban élnek, az ottani presbiteriánus gyülekezet tagjai és természetesen közülük van a matematikához: Marta Tennison, az asszony egy amerikai iskolában ezt a tantárgyat tanítja.

Az ösztöndíj elnyerése nem könnyű, de ez érthető, hiszen a cím sem akármilyen, ami vele jár... A tanév kezdetétől minden hónapban ki vannak függesztve a hirdetőtáblára a házi verseny megoldandó feladatai. Ezeken kell kitartó szorgalommal dolgozni otthon egy hónapon át, majd bead-

ni őket a megadott határidőre. Közben a matematika tanárok mindenféle versenyekre toboroznak résztvevőket (Bolyai, Varga Tamás, Zrínyi Ilona, Kenguru, Református, OKTV, Arany Dániel), ahol már maga az indulás is pontot ér, a dobogós helyezés meg még további pontokat hoz. A KÖMAL (Középiskolai Matematikai Lapok) feladatainak megoldása újabb előrelépést hozhat az egész éven át tartó versenyben. Végül eljön az utolsó nagy megmérettetés: egy iskolai forduló április végén. Ez után számolják össze a matematika tanárok a gyűjtött pontokat és hirdetik végeredményt. Két-két

évfolyamot vesznek egy csoportba, így egy tanévben négyen viselhetik ezt a megtisztelő címet és vehetik át a vele járó pénzjutalmat.

Idén ilyen előzmények után az 5.-6. évfolyamon **Nagy Emese** (6.a), a 7.-8. évfolyamon **Becságh Dániel** (8.a), a 9.-10. évfolyamon **Mészáros Máté** (9.b), a 11.-12. évfolyamon **Kovács Fanni** (12.a) lett „Az év matematikusa”. Gratulálunk!

-i -a

Környezetvédelem hetedikes szemmel

Azért választottam ezt a témát, mert már ötödiktől kezdve a környezetvédelemmel foglalkozom. Egy versenyen tavaly azt a javaslatot kaptam, hogy ne váltsak témát, hanem ezt járjam körbe. Akkor eszembe jutott, hogy négy évvel ezelőtt a nővérem (Tóth Eszter

11.a) készített egy ilyen felmérést. Gondoltam, érdekes eredményeket kaphatok, ha én is hasonló kérdéseket teszek fel, és az ő eredményét összevetem az enyémmel. Ezzel a dolgozatommal és előadásommal a 2008. 03. 07-09-i hétvégén két diákkonferencián vettem részt. Péntek délután

Csurgóra érkeztünk, a Református Középiskolák Természettudományos Diákkonferenciájára. A csurgói iskola kollégiumában szállásoltak el bennünket. Pénteken nyitó áhítat, plenáris előadás és a sorsolás volt csak. Szombaton egy gyors reggeli után már kezdődtek is a versenyek. Én a környezetvé-

delem szekciójába tartoztam. Miután lementek az előadások, indultunk is Veszprémbe, a Hlavay József Országos Környezet-tudományi Diákkonferenciára. Ott is előadtam, de itt sokkal jobban izgultam, mert nem voltak korcsoportok, együtt versenyeztem a 12-esekkel is. És én voltam a legkisebb az egész versenyen.

Mivel nem tudtunk Csurgón maradni az eredményhirdetésre, ezért telefonon kaptuk meg a hírt, hogy 1. lettem. Veszprémben vasárnap

volt az eredményhirdetés. Itt 2. lettem. Köszönöm mindenkinek a segítségét!

Ki is vagyok én?

A 7. a-ba járok. Nagyon nagy szerepet foglal el az életemben a sport. 2-6. osztályig kézilabdáztam a Farkasvár csapatában. Aztán a csapat széthullott, így egy másik sportra tértem át. Tavaly óta öttusázom. Igaz ez nekem még csak két tusa, mert csak futunk és úszunk. Bár hamarosan elkezd

lőni. Közben bűvárkodom, és - amikor van lehetőségem - megyek utcai futóversenyekre, értem már el jó eredményeket is.

Ennyit a mozgásról... most jöhet a tanulás. Nagyon szeretem a biológiát. Ez azért is lehet, mert orvosnak készülök. A matekot is kedvelem, ebből is a geometriát.

Tóth Anna 7.a

Könyvtári vetélkedő

Aprilis 30-val lezárult a kisgimnázium részére meghirdetett négy fordulós könyvtári vetélkedő.

A versenysorozatban 20 tanuló vett részt, legaktívabbak az 5. osztályosok voltak, ők nyerték el a 15.000,- Forintot az osztálykasszába.

A legeredményesebb csapatok, egyéni versenyzők munkáját könyvtalvánnyal jutalmaztuk:

I.helyezett: Kávássy Anna – Vereczkey Barbara 5.a

II.helyezett: Dani Renáta – Krasznai Zsófia – Ugrin Flóra 5.a

III.helyezett: Csatlós Tibor 5.a.

köszönöm a lelkes munkáját, remélem a következő tanévben is hasonló lelkesedéssel vesztek részt a feladatok megoldásában. Bízom benne, hogy a 6., 7., és 8. osztályok jövőre megpróbálják utolérni a most fölényes győzelmet arató 5. osztályt.

Valamennyi résztvevőnek

Mariann tanárnő

Áprily verseny

Válaszok egy levélre a VII. Áprily Lajos verseny kapcsán:

„Tisztelt tanár úr!

Köszönjük a meghívást az Áprily Lajos versenyre. Sajnos, tőlünk egyre nehezebb és költségesebb átjutni Magyarországra. A gyerekek többsége nem rendelkezik útlevéllal és a schengeni vízum „megszerzése” sem egyszerű. Ha nem változik a helyzet, úgy néz ki, hogy egy elszakadási folyamat kezdődött az anyaország és a határon túliak között. Ezen okokból kifolyólag bármennyire is szeretnénk, de nem tudunk elutazni önökhöz. Áldozatkész munkájukhoz kívánunk sok sikert

és jó egészséget.

Tisztelettel:

Dobsa Aranka

a Tiszakeresztúri Általános Iskola igazgatója,

Nagyszöllősi járás, Kárpátalja.”

Versen्यünk előtt bő héttel ezt a drótposta-levelet kaptam. Még aznap válaszoltam rá.

„Kedves Aranka!

Nyakas ember vagyok: addig szervezem ezt a versenyt, amíg megint tudtok(-nak) jönni SZABADON errefelé. Ígérem minden évben felkeresem versenyre hívó levelemmel. Békesség Istentől.

Maradok tisztelettel:
Kiss Székely Zoltán”

Az ember ritkán teszi idézőjelbe saját leírt gondolatát. Én is csupán a hitelesség kedvéért teszem. S folytatom e rövid beszámolóval:

Kedves Aranka! És kedves névvel bekopogók és névtelen reánk gondolók Kárpátaljáról. És Erdélyből. Netán Felvidékről, Vajdaságból, Szlovéniából meg Horvátországból!

Megtartottuk VII. Áprily versenyünket, az ígéretnek megfelelően. Igaz az idén kevesebb pénzzel, de egyre többen támogatják lélekben (is) versenyünket. A Református

Pedagógiai Intézet közreadta felhívásunkat s immár második éve a hazai református iskolák versenyprogramjában ott szerepelt a mi rendezvényünk is. Az idei első támogatónk a Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület volt. A Kálvin Kiadó, a Szentendrei Szabadtéri Néprajzi Múzeum, a Tehetséges Ifjúságért Alapítvány és a Kráter Kiadó nem először támogatta versenyünket. De anyagítámogatást kaptunk a Szentendrei Polgármesteri Hivataltól, a Református Gimnáziumért és Kollégiumért Egyesülettől, s nagy hasznunkra volt a Szamos Marcipán és a Szentendrei Városháza étterem segítsége is. A Természet Világa és a Természet BÚVÁR lapajándéka mellett idén először hasonló ajándékot kaptunk – több száz lapszámot – az Élet és Tudománytól is. S persze az iskola is kitett magáért.

Az idei évben is a szakemberekből álló zsűri kiegészült egykori Áprily versenyek győzteseivel, akik között most már (az idén nem először) iskolánk vendiákjai is nagy-nagy szívbeli jószággal vállalták a megmérés nehéz feladatát.

S bár sokan visszajelezték, hogy nem tudnak eljönni, így is tizen-nyolc – köztük négy erdélyi – iskola 135 diákja versengett négyes versenyünkön. Az eredményeket mellékletben küldöm. De ami az eredményeknél sokkal fontosabb: együtt voltunk s emlékeztünk a Föld Napjára s egyben arra a költőre, aki talán legjobban értette is a természet szavát. S akinek szellemében látogattuk végig a határok menti népeket, hogy felcsillantsuk az ő természetértésükből beérett gyümölcsöket, immár nem csak a költészet, de a népdal nyelvén is. Nézd el nekem ezeket a patétikus

sorokat, de talán megértesz, ha elmondom, hogy két iskola küldöttjei is, kérésünket figyelembe véve, egy-egy csemetével ajándékoztak meg bennünket e napon. A pécsiek fügefája a Mecsek aljáról és a sepsiszentgyörgyiek lucfenyő csemetéje a Hargita déli lábáról annak a kertnek az első növényei, amely itt Szentendrén, az iskolánk udvarán, összegyűjti majd a Kárpát-medencei református (és nem református) iskolák ajándéknövényeit. Kert lesz belőle, s gyomlálni, ápolni kell majd azt. Mint ahogy a kapcsolatokat is. Mi legalábbis megpróbáljuk. Segítsetek.

Előbbi levelemben írtam, hogy nyakas ember vagyok. Vastagnyakú kálvinista – ezt mondják rám. Dicséretnek veszem. S teszem ezt a kapcsolat-ápolgatót, amíg lehet. S tán akad majd, aki folytatni akarja és tudja is.

Aznap áhítattal kezdtük az Áprily teremben az egész napos versenyt, s az Áprily Lajos által újrarendezett 512. számú énekünk is elhangzott akkor:

„Ha nem te szólsz, Uram, a szó fülíg, ha érhet,

De szívíg nem mehet, de szívíg nem mehet.”

Ezt hiszem és vallom magam is.

Békesség Istentől.

Maradok, ki voltam:

Kiss Székely Zoltán

a Szentendrei Református Gimnázium

Kővirág 6 TVSZK-nek vezető tanára

Iskolánk tanulóinak eredményei

Vers- és prózamondó verseny:

Arany fokozat és Közönségdíj

-Cser Anna (10.b)

Ezüst fokozat

-Székely Zalán (5.a)

-Rózsa Viktória (7.a)

Bronz fokozat

-Virágh Zsófia (Nyek)

Népdaléneklési verseny

Arany fokozat

-Kun Édua (8.a)

Ezüst fokozat

-Cser Anna (10.b)

Bronz fokozat

-Makray Andrea (12.a)

Képzőművészeti vetélkedő

Arany fokozat

-Kun Édua (8.a)

-Paál László (9.b)

Ezüst fokozat

-Tamás Krisztina (9.a)

-Kugler Csilla (9.a)

-Kasza Edina (11.b)

Bronz fokozat

-Kusák Brigitta (8.a)

-Králik Eszter (12.a)

Különdíj

-Bodrogi Fanni (10.b)

-Kovács Hajnalka (11.a)

Közönségdíj

-Králik Eszter (12.a)

Fotóművészeti vetélkedő

Arany fokozat

-Tímár Dániel (7.a)

Ezüst fokozat

-Fülöp Eszter (9.a)

Bronz fokozat

-Belloni Tamara (9.a)

Különdíj

-Kun Édua (8.a)

-Paál László (9.b)

Kollekció díj

-Valek Katalin (9.b)